

Fil.f.d. NƏİRƏ ƏFƏNDİYEVƏ
Bakı Dövlət Universiteti,
Zahid Xəlilov küçəsi - 33

KOREYA ƏDƏBİYYATININ MAARİFÇİLİK DÖVRÜNDƏ POEZİYA **(1910—20 ci illər)**

XÜLASƏ

Koreya ədəbiyyatının Maarifçilik dövründə poeziyanın inkişafı özünəməxsus keyfiyyəti ilə ədəbiyyat tarixində yer almışdır. Koreya ədəbiyyatında maariflənmə ruhunda olan dəyişmələr həm bu dövrdə baş verən ictimai-siyasi hadisələrlə, həm də Avropa mədəniyyətinin təsiri ilə bağlı idi. Məsələn, “Şinsosol” (yeni roman) və “Şinçəşi” (yeni üslub poeziya) kimi janrların meydana gəlməsi məhz Qərb dünyagörüşünün təsiri ilə idi. Lakin bu dövr Koreya poeziyasının əsasında milli koloritə bağlı forma-üslubca lirika, şico, xalq mahnısı, çanqa, sərbəst şeir kimi müxtəlif janrlar, məzmunca isə xaos və münəqişələrə əks etdirən mövzular dururdu.

Koreya ədəbiyyatının Maarifçilik dövrü poeziyasını iki mərhələdə - 1910 və 1920-ci illər olmaqla öyrənmək məqsədəuyğundur. 1908–1919-cu illər müasir Koreya ədəbiyyatının başlanğıc dövrü hesab olunur. Artıq 1920-ci illərdən başlayaraq isə müxtəlif yeni cərəyanlar əsasında yeni ədəbi nümunələr formalaşmağa başlayır.

Müasir Koreya ədəbiyyatının, o cümlədən poeziyasının inkişafında mətbu vasitələrin - ədəbi jurnalların da rolu vardır. Bu jurnallar vasitəsilə fikir ortaqlıqları olan ədiblər birləşərək, məsələn, romantizm cərəyanını formalaşdırmışlar.

1910-cu illər Koreya poeziyası Li Qvan Su (1892-1950) və Ço Nam So (1890-1957) kimi şairləri ilə tanınır. 1920-ci illər poeziyasına isə yeni ideyalara can atan, vətənpərvər şair Li Sanq Hva, həmçinin 20-ci əsrin ən məşhur Koreya şairlərindən olan Kim So Vol və Han Yonq Unun adı çəkilir. Həmin şairlərin bir sıra şeirləri Koreya poeziyasında məzmun özəllikləri və təbii ifadəliliyi ilə diqqət çəkir.

Açar sözlər: *Koreya ədəbiyyatı, XX əsr, maarifçilik, poeziya, Li Qvan Su, Ço Nam So, Li Sanq Hva, Kim So Vol, Han Yonq Un*

Maarifçilik ideyaları bəşər mədəniyyətinin tarixində çox qədimlərdən öz izlərini göstərmiş və onun inkişafında rol oynamışdır. Müxtəlif xalqların ədəbi mühitinin formalaşmasında maarifçiliyin bu rolu istisnasızdır.

Maarifçilik ruhunda formalaşan belə ədəbi mühit Koreya ədəbiyyatında da görünür. Koreyanın Yaponiya tərəfindən işğal olunan ölkənin müstəqillik uğrunda mübarizə əzmini qırsa da, eyni zamanda maarifçilik baxımından xalqı sürətlə qabağa aparmağa şərait yaratmışdır.

XIX əsrdə Koreyada maarifçilik dövrü, yəni maarifçilik ədəbiyyatı (개화기 시대) yaranmağa başladı. Maarifçilik dövrü özü 4 mərhələyə bölünür:

- Erkən çiçəklənmə (초기 개화기)
- Çiçəklənmə (개화중단기)
- Kabo islahatları (갑오개혁기)
- Koreya imperiya dövrü(대한제국 시기)

Koreyada 1876-cı ildə azad ticarət haqqında Kanhva müqaviləsi (강화도 조약) imzalanmışdır. Bu müqavilənin mahiyyətini azad ticarətin mövcudluğu təşkil edirdi ki, bununla da insanların baxış tərz, düşüncə tərz dəyişməyə başlayır. Bunun nəticəsi olaraq da Koreya mədəniyyətində və ədəbiyyatında çiçəklənmə bu dövrdən vüsət tapır.

Azad ticarətin mövcudluğu sayəsində Koreya inkişaf etsə də, buna xarici ölkələrin də təsiri vardır. Bunun nəticəsində Avropa mədəniyyətinin Koreya dünyagörüşündə əksini görmək mümkündür. Belə ki, Avropa üslubunda qəzetlər və jurnallar çap olunmağa, məktəblər açılmağa başlamışdır. Bu təsir sonrakı illərdə də inkişafa kömək etdi: koreyalılar Avropaya gedib orada təhsil alıb, daha sonra Vətənə qayıdaraq ədəbiyyatı zənginləşdirmək üçün fəaliyyət göstərməyə başladılar.

1910-cu illər müasir Koreya tarixində Yaponiyanın müstəmləkə hökmranlığı, sosial və mədəni baxımdan köhnə feodal həyat tərzilə müasir Qərb sivilizasiyasını qəbul etmək iradəsinin toqquşduğu bir dövr idi. Koreyada Yaponiya hakimiyyəti dövründə (1910-1945) artıq söz azadlığı və mətbuat məhdudlaşdırıldı. Bu da dövrün Koreya ədəbiyyatına təsir etdi. Lakin Qərb sivilizasiyasının Koreyaya daxil olması ilə “Şinmunhak” (yeni ədəbiyyat) sahəsində yeni dövr başlamışdır. “Şinsosol” (yeni roman) və “Şinçəşi” (yeni üslub poeziya) kimi janrların meydana gəlməsi isə müasir ədəbiyyat üçün zəmin yaratdı. Koreya poeziyasında forma-üslubca lirika, şico, xalq mahnısı, çanqa, yeni poeziya, sərbəst şeir kimi müxtəlif janrlar, məzmunca isə xaos və münaqişələri əks etdirən mövzular yaranmağa başladı. Bununla yanaşı, həmin dövrdə Qərb mədəniyyətindən təsirlənərək yazılmış bir çox əsərlərə də rast gəlmək mümkündür [4].

1908–1919-cu illər müasir Koreya ədəbiyyatının başladığı ciddi dövr kimi hesab olunur. Artıq 1920-ci illərdən başlayaraq isə yeni ədəbi nümunələr, müasir mənlik axtarışından tutmuş, milli reallığın tanınmasına qədər müxtəlif yeni cərəyanlar formalaşdı ki, bunda Qərb ədəbiyyatının təsiri mühüm rol oynamışdır.

Gənc yazarlar dövrün çətinliklərini aradan qaldırmaq üçün böyük səy göstərmiş, çoxlu ədəbi jurnallar nəşr etdirmişdilər. Eyni jurnalın ətrafında ümumi baxış və cərəyanlara malik olan yazar və şairlər bir araya gələrək öz əsərlərini çap etdirirdilər [5]. "Çanqco" (Yaradılış) Koreya ədəbiyyatının ilk ədəbi jurnalıdır və 1919-cu ildə nəşr edilməyə başlamışdır. 1920-ci ildə "Yaradılış" jurnalından sonra nəşr edilən "Pyeho" ümitsizlik və bədbinlikdən doğan fikirləri toplayan jurnaldır.

Ümumiyyətlə, 1920-ci illərdə "Dünyanın qurulması", "Xarabalıqlar", "Ağ qabarma" və s. ədəbi jurnallar yaradıldı. Bunlardan ən məşhuru 1922-ci il romantizminin nümayəndələrini bir yerə toplayan "Ağ qabarma" jurnalı idi. Buraya toplaşan yazıçı və şairlər romantik cərəyanın təsiri ilə pessimist elementlərə daha çox yer vermiş, hisslərini aydın şəkildə ifadə edərək mənasız həyatdan qurtulmağın yolunu ölümdə və yuxuda görmüşlər.

1910-cu illər ədəbiyyatı müasir Koreya ədəbiyyatının başlanğıc mərhələsidir. Li Qvan Su (1892-1950) və Ço Nam Son (1890-1957) bu dövrə damğasını vurmuş iki mühüm şəxsiyyətdir.

1908-ci ildə təsis edilən 소년(Sonyon) jurnalın açılışı ilə bağlı, 19 yaşlı Ço Nam Sonun nəşr olunmuş "Dənizdən oğlana" (Heegeso-Sononege) şeiri müasir Koreya poeziyasının başlanğıcı hesab olunur [8, 206]. Bu şeirin fərqli cəhəti onun kompozisiyasındadır. İlk və son cümlələr şəkilçi quruluşunda tam eynidir (vur... ah, çul... çürük) və bu, şeirin sonuna qədər davam edir. Yukdanqlı Ço Nam Son yaponiyönlü olduğu üçün bu şeirdə də həmin meyili əks etdirən elementlər axtaranlar var. Nam Son Müstəqillik Bəyannaməsini hazırlayan şəxs olduğundan, çox güman ki, o, Yaponiya tərəfdarı olmayıb. Bu fikri "darı kimi kiçik bir ada, bir ovuc boyda torpağı olan..." kimi ifadələri də təsdiqləyir. Yaponiyanı "kiçik ada" adlandıraraq onu tənqid etməsi ehtimal olunur.

1-ci bəndin tərcüməsi:

Çolsoq çolsoq

Vurur, sındırır, uçurub, dağıdır

Tesan kimi hündür dağ, ev boyda qaya daşı

O nədir ki, belə şeylər nədir ki?

Mənim böyük gücümü bilmirsiniz

Vurur sındırır, uçurdub dağıdır

Çolsoq çolsoq

Sətirlərin mənalari:

Bu şeirdə hər bəndin əvvəlində olan "Çolsoq" dalğa səsini ifadə edən bir səs yansımasıdır. Həm də dənizin möhtəşəmliyini və böyük gücünü göstərmək üçün simvol olaraq işlədilmişdir. Dalğa kimi gələn yeni sivilizasiya, oğlan uşağının cəsur ürəyini göstərir. Köhnə zamanların düşüncəsindən çıxıb, yeni fikirlərə olan həvəsi ifadə edir. Şeirdə *vurmaq*, *yıxmaq* kimi olan sözlər dənizin gücü və cəsarətini qabardır; yüksək dağların, ev kimi böyük qayalıqların dənizin gücü qarşısında cılız olmasını ifadə edir. Burada göstərilən qayalıq və dağ dalğanın qarşısını alan vasitə kimi yer alır. Bu da mədəniyyətin inkişafına mane olan cəhətlər kimi metaforikləşdirilir. Bu isə, təbii ki, Yaponiya imperializminə istinad edir; ikiüzlü vətənsəvərlərdən, üstü qapalı formada Yaponiyadan bəhs edilir. Dəniz ilə eyniləşdirə

biləcək şeyin dərin, mavi səma kimi ucsuz bucaqsız böyük məqsədlərə sahib olmasını ifadə edir. Şeirdə uşağın mavi səma kimi təmiz olan ürəyi göstərilir.

Şeirin mövzusu:

Şeirdə əsas yeri “oğlan” və “dəniz” obrazları tutur. Müəllifin burada niyyəti Dənizi “mən” və ya “biz” kimi ifadə edərək oğlana aid edib, güc və yenilik yaratmaqdır. Mövzusu isə bir oğlanın cəsarətli və saf qəlbində yeni tarixin və bütün dünyaya açıq olan ucsuz-bucaqsız dəniz ilə axan güclü çiçəklənmə dalğasının yaradılmasıdır. Şeirin 1-4-cü bəndlərində insan varlığının qüdrətli və əzəmətli dənizin qarşısında cılızlığı, 5-6-cı bəndlərdə isə bütün paxıllığı, şəri, qısqanclığı və sonsuz imkanları aşaraq ümid və qətiyyətlə yeniliklərə doğru getmək istəyindən danışılır. Koreya ədəbiyyatı tarixində bu şeirin vacib yer tutmasının səbəbi şeirin ilk dəfə sərbəst formada yazılması hesab olunur. Şeirin 1-ci sətiri 2.2.3, 2-ci sətiri 3.3.5, 3-cü sətiri 4.3.4.5, 4-cü sətiri 3.3.5 və 3 nəzm bölgüsündən ibarətdir. Lakin bu onu göstərir ki, şeir tam sərbəst yazılmayıb. Daha çox nəğmə formasında, yəni yarım sərbəst formada yazılmışdır. Şeirin hər bəndinin ilk və son sətirlərində Çolsoq, Durırınq, Svaa kimi səs bildirən sözlər də nəğmə formasının xüsusiyyətidir.

Əhəmiyyəti və qiymətləndirilməsi:

Bu formanın inkişaf edib, tam sərbəst formaya keçə bilməməsinin əsas səbəbini Ço Nam Sonun janr düşüncəsinin tam formalaşmamasıyla əlaqələndirmək olar. Yenilik kimi formasına görə yarım sərbəstliyi, terminologiya kimi isə deyimdən danışq dilinə keçidi dəyərləndirmək olar. Buna baxmayaraq bu formanın janra aid olan xüsusiyyətləri olmadığına görə Çanaa və Yuro janrlarına geri döndüldü. Ço Nam Son isə yeni formanın yaradılması ilə elə yeni dövrə keçid rolunu oynadı. Əsas əhəmiyyəti odur ki, yeni növ şeirin əsası qoyulmuş və müasir sərbəst şeirin formalaşmasına təsir göstərmişdir.

Rusiyada Oktyabr inqilabı Koreyada sosializm ideyalarının yayılmasına səbəb oldu. 1922-ci ildə Koreyada proletar yazıçılarının “Qığılıcı” və “Paskulya” ittifaqları yaradıldı. Bu qruplar yeni istiqamətli məktəbi təmsil edirdilər. 1925-ci ildə Koreyada kommunist partiyası, Koreya proletar yazıçılarının assosiasiyası (KPYA) yaradıldı [6]. Onun özəyini “yeni məktəb”in nümayəndələri təşkil edirdi: Pak Yonqhi, Kim Kicin, Li Iqsan, Kim Bonçin və s. “İncəsənət üçün incəsənət” nümayəndələrindən fərqli olaraq proletar yazıçıları ədəbiyyatın mənasını onun ideya tərkibində görürdülər. Xalqı işğalçılardan qurtarmaq və hamının bərabərliyi üçün mübarizəyə çağırırdılar.

Romantizmdən əl çəkib yeni ideyalara can atanlar arasında Li Sanq Hva da var idi. Belə ki, 1920-ci illərdə Koreyada mövcud olan dekadent əhval-ruhiyyəsi Li Sanq Hvanın romantik şeirlərində aydın görünür. “Ağ qabarma” jurnalının ilk nömrələrindən birində çap olunan “Mənim yataq otağıma” adlı şeirində Li Sanq Hva sevgilisini intihara çağırır. Deyək ki, bu dövrdə Koreya ədəbiyyatının bəzi yazarları

real dünyanı tərk etməyi arzuladıqları halda, bəziləri onu dəyişməyə çalışırdılar. Lakin “Ağ qabarma” dağılandan sonra “Paskulya”ya daxil olan Li Sanq Hva sonra KPYA üzv oldu. O, yapon əsarəti altında olan Koreya xalqının ağır həyatından yazmağa başladı. Şairin 1926-cı ildə çap edilmiş “Oğurlanmış tarlalara bahar gələrmə?” əsəri o dövrün ən yaxşı antiyapon əsərlərindən hesab olunur.

Müasir Koreya poeziyasının qurulmasında qərb, dekadent və ya proletar poeziyasının oynadığı rola baxmayaraq, milli ənənələrə söykənən şeirlər ən oxunaqlı və sevimli hesab olunurdu. 20 - ci əsrin ən məşhur Koreya şairləri içərisində Kim So Vol və Han Yonq Unun adını çəkmək lazımdır. Onların şeirləri müasir Koreya poeziyasının antologiyasına daxildir. Kim So Vol hələ orta məktəbdə oxuyanda şeirlər yazmağa başlamışdır. 16 yaşında Osanda məktəbə daxil olaraq burada fransız simvolistlərinin yaradıcılığını öyrənməklə məşğul olan Kim Oqdan dərslər almışdır. Məhz simvolistlərin təsiri altında o, şeirin gücünə xüsusi önəm vermiş, ona görə də “İncəsənət üçün incəsənət” tərəfdarları ilə proletar ədəbiyyatının tərəfdarları arasında mübahisəyə qoşulmamışdı. Klassik ədəbiyyat ruhunda tərbiyə almış Kim So Vol əsasən təbiət və məhəbbətdən yazırdı.

1925-ci ildə onun yeganə poeziya toplusu “Azaleya çiçəyi” adlı şeir toplusu çapdan çıxmışdır. Əsas şeirləri də daxil olmaqla bu topla 126 şeirdən ibarətdir. Əksər şeirlərində 5 sözlü sətirlər 7 sözlü sətirlərlə əvəz olunur. Burada toplanan şeirlərdəki hisslər təbiətlə bağlı ifadə olunub və daha çox Koreyaya məxsus üslubda və metaforik şəkildə təsvir edildiyi üçün koreyalılar bu şeirlərlə dərin səviyyədə empatiya qura bilirlər. Onun şeirlərinin mövzusu əsasən qəmlidir. “Azaleya çiçəyi” (Cindulle gülü) toplusunda isə sevinc notlu şeirlər də var idi. Ancaq oxucular qəmli şeirləri daha çox sevirdilər. Ümumiyyətlə, Kim So Volun şeirləri xalq mahnılarını xatırladır. Təəssüf ki, şairə ədəbiyyatdan tez uzaqlaşdı və 1934-cü ildə müəmmalı şəkildə intihar etdi.

“Azaleya Çiçəyi” şeirində taleyə təslim olmaq kimi Şərq konsepsiyasına əsaslanan gözəl, lakin ümitsiz sevginin fədakarlıq və dözümlü ruhu haqqında danışılır [7].

“Azaleya çiçəyi”

Əgər çıxıb getsəydin,
Məndən bezib,
Heç nə deməyəcəkdin.

Mən azaleya güllərini
Yaksanda, Yunqboyunda dərib,
Getdiyin yolu bəzəyəcəm.

Ehtiyatlı addım at

Mənim azaleyalarıma
Hansılarla ki, yol bəzənib.

Əgər çıxıb getsəydin,
Məndən bezib,
Fəryadımı belə eşitməzdin.

Bu günə qədər Kim So Volun yeganə "Azaleya Çiçəyi" poeziya toplusu 600-dən çox nəşrdə dərc olunub və satılan kitabların ümumi sayının altı milyona çatdığı təxmin edilir ki, bu da onun şeirlərinin hələ də geniş oxunduğunu göstərir. Kim So Volun əsərlərinin ədəbi dəyəri təkcə Koreyada deyil, bütün dünyada tanınıb. Onun şeirləri 13 dilə tərcümə olunub və ABŞ, Rusiya, Fransa, Çin və Yaponiya da daxil olmaqla bir çox ölkələrdə oxunub.

Han Yonq Un (1879-1944) yaradıcılığa Kim So Volla eyni vaxtda, yaşı artıq 40-ı keçdikdə başlamışdır. 26 yaşı olanda o, Manhe adını götürmüş və rahib olmaq qərarına gəlmişdir. Yaponiyada Komyava kollecində buddizmi, qərb fəlsəfəsini, riyaziyyatı öyrənmiş, Yaponiya, Mancuriya və Sibir boyunca səyahət etmişdir. Han Yonq Un ilk "Şüür" adlı şeirini 1918-ci ildə budda jurnalı olan "Ruh"da çap etdirib. O, 1919-cu ildə Çve Nam Sonla birlikdə məşhur deklarasiyanın hazırlanmasında iştirakına görə həbs edilir. Həbsxanada keçirdiyi 3 il ərzində onun şeirləri "Yaradıcılıq", "Dünyanın qurulması" kimi məşhur jurnallarda çap olunur. 1926-cı ildə Han Yonq Unun "Yarın səssizliyi" adlı şeirlər toplusu nəşr edilmişdir. Topluda şico ilə bərabər ənənəvi Koreya poeziyası üçün xarakterik olmayan çoxsaylı mürəkkəb metaforalardan istifadə olunmuşdur.

Koreya ədəbiyyatı klassik ədəbiyyatdan müasir ədəbi dövrə qədər tarixi yol keçmişdir. Hər bir tarixi dövrün özünəməxsus xüsusiyyətləri Koreya ədəbiyyatına təsir göstərmiş, Koreya xalqının düşüncələri, hissləri, mədəniyyəti, həyat tərzini və tarixi öz yazarlarının əsərlərində toxunduğu mövzular olmuşdur [10].

Müasir Koreya ədəbiyyatı artıq 1910-cu illərdən başlayaraq formalaşdı. 1910-cı illər Koreya ədəbiyyatında Maarifçilik dövrünün başlaması ilə ədəbiyyatda bir sıra dəyişikliklər baş verdi. Maarifçilik ədəbi mühitində yazılan əsərlərin mövzusu xalqı maarifləndirmək və vətənpərvərlik ideyalarını təbliğ etmək idi. Bundan əlavə, Qərb sivilizasiyasının qəbulu və Qərb ədəbiyyatının təsiri ilə Koreya ədəbiyyatında yeni cərəyanların formalaşmasında mühüm rol oynayaraq müasir ədəbiyyatın yaranmasına zəmin yatarmışdır. Müasir ədəbiyyat dövründə köhnə ədəbi ənənə olan qrup ədəbiyyatşünaslığı aradan çıxaraq şəxsi ədəbiyyatşünaslığa çevrildi. Klassik ədəbiyyat dövründən müasir ədəbiyyat dövrünə qədər olan dövrdə müəlliflərin yazı üslubu, texnikası dəyişdi, ancaq dəyişməyən tək şey Koreyalıların ənənəvi hissləri olmuşdur; xalqın yaşadığı sevinc və kədər hissləri. Ümumiyyətlə, bütün milli-mənəvi hisslərə sadıqlıq Koreya ədəbiyyatı dövrünün hər mərhələsində özünə yer almışdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

Koreya dilində:

1. 외국인을위한 한국 고전 문학사, 배 규범, 주옥 파, 2010 년
2. 한국 문학의 이해, 이창식 지음, 2005 년
3. 한국 문학 교육, 외국어로서의, 윤여탁 지음 2004 년

İngilis dilində:

4. Yung-Hee Kim, Jeyseon Lee. Readings in modern korean literature. University of Hawaii Press, 2004, 376 s.
5. Young Min Kim. The History of Modern Korean Fiction (1890-1945): The Topography of Literary Systems and Form. Lexington Books, 2020, 328 s.
6. <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/brief-history-korean-literature>
7. <https://cupblog.org/2012/04/24/6075/>

Türk dilində:

8. H. Köroğlu. Kore edebiyatına genel bir bakış. - **Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, 1(12), 2002, s.203-213.
9. H. Köroğlu. Kore savaşının Kore edebiyatına yansımaları üzerine genel bir değerlendirme – **Turkish Studies, Volume 13/5, Winter 2018**, p.307-320
10. H. Köroğlu. Modern Kore edebiyatı tarihi. Antalya, “Likya”, 2017, 210 s.

к.ф.н. Наира Эфендиева

Поэзия в корейской литературе эпохи Просвещения (1910-20 годы)

РЕЗЮМЕ

Развитие корейской поэзии в эпоху Просвещения проходило на качественно новом уровне и занимает особое место в истории литературы. Происходившие в духе просветительства перемены были связаны как с общественно-политическими событиями внутри страны, так и с влиянием европейской культуры. Например, появление таких жанров, как «Синсосоль» (новый роман) и «Синчеши» (поэзия нового стиля), было непосредственно связано с влиянием западного мировоззрения. Однако основу корейской поэзии этого периода составляли жанры, по форме и стилю передававшие национальный колорит (лирика, сиджо, народные песни, чанга, свободный стих), и вместе с тем тематически и по содержанию отражавшие хаос и конфликты. Корейскую поэзию эпохи Просвещения целесообразно изучать в два этапа – 1910-е и 1920-е годы. Период, охватывающий 1908-1919 годы, считается началом современной корейской литературы. А с 1920-х годов на основе различных новых течений уже стали формироваться современные литературные образцы. В развитии современной корейской литературы, в том числе и поэзии, важную роль сыграли печатные издания – литературные журналы. Такие журналы объединяли вокруг себя писателей-

единомышленников и способствовали формированию новых направлений, например, романтизма.

Корейская поэзия 1910-х годов прославилась именами таких поэтов, как Ли Гван Су (1892-1950) и Чо Нам Со (1890-1957). В поэзии 1920-х годов можно выделить стремящегося к новаторству поэта-патриота Ли Сан Хва, а также таких известных мастеров XX века, как Ким Со Воль и Хан Ён Ын. Ряд стихотворений этих корейских поэтов привлекает внимание своеобразием содержания и естественной выразительностью.

Ключевые слова: *Корейская литература, XX век, просветительство, поэзия, Ли Гван Су, Чо Нам Со, Ли Сан Хва, Ким Со Воль, Хан Ён Ын*

Nahira Efendiyeva, Ph.D.

Korean Poetry in the Enlightenment Literature (1910-20s)

RESUME

The development of Korean poetry during the Enlightenment period took place at a qualitatively new level and occupies a special place in the history of literature. The enlightenment-spirit changes were associated both with socio-political events within the country and with the influence of European culture. For example, the emergence of such genres as “Sinsosol” (new novel) and “Sincheshi” (new style poetry) was directly related to the influence of the Western world-view. However, the basis of Korean poetry of this period was formed by genres that conveyed the national colorits in form and style (lyrics, shijo, folk songs, changa, free verse), and at the same time, reflecting chaos and conflicts thematically and in content.

It is advisable to study Korean poetry of the Enlightenment in two stages: the 1910s and 1920s. The period during from 1908 to 1919 is considered the beginning of modern Korean literature. And since the 1920s, modern literary examples have already begun to form on the basis of various new trends.

Literary magazines as printed publications played an important role the development of modern Korean literature, including poetry. These magazines united like-minded writers and contributed to the formation of new trends, for example, romanticism. Korean poetry in the 1910s became famous with the names of poets such as Yi Kwang-Su (1892-1950) and Choe Nam-seon (1890-1957). The poetry of the 1920s includes the innovative patriotic poet Yi Sang-hwa, as well as such famous 20th-century masters as Kim So-wol and Han Yong-un. A number of poems by these Korean poets attract attention due to the originality of their content and natural expressiveness.

Keywords: *Korean literature, 20th century, enlightenment, poetry, Yi Kwang Su, Choe Nam-seon, Yi Sang Hwa, Kim So-wol, Han Yong-un*

Rəyçi: **f.ü.f.d. İlqar Hüseynov**